

необхідна координація зусиль і взаємодія усіх держав, що входять до складу Організації Об'єднаних Націй та Європейського Союзу, за посередництвом Центру з міжнародного попередження злочинності, а також Ради Європи. І це не є випадковістю, бо злочинність не має кордонів та національної приналежності, вона не існує сама по собі, її рівень розгалуженості та прогресивності визначається системою міжнародних злочинних зв'язків. Від правоохоронних органів необхідне більш тісне співробітництво у правовій сфері, насамперед щодо гармонізації і зближення національного законодавства та створення уніфікованої законодавчої бази й утворення загального правового простору в інтересах усіх держав. Без такого співробітництва, без активного пошуку загальних правових підходів до вирішення проблем боротьби із організованою злочинністю навряд чи буде можливим домогтися серйозних позитивних зрушень.

Бібліографічні посилання

1. Виступ Генерального секретаря Інтерполу на нараді “Європа-Лезінг 1995” // Информационный бюллетень Интерпола. – ЛЕОН, 1995. – С. 13.
2. Мельникова Э.Б. Теоретическая концепция международного сотрудничества в сфере уголовной юрисдикции // Уголовная юстиция: проблемы международного сотрудничества. – М., 1995. – С. 1-20.
3. Зимин В., Зубов И. Международное сотрудничество в области борьбы с преступностью и охраны общественного порядка. – М., 1993 .
4. Международное сотрудничество в борьбе с преступностью: Сб. документов / Сост. П.Н. Бирюков і В.А. Панюшкин. – Воронеж, 1997. С. 65-72.
5. Действующее международное право / Сост. Ю.М. Колосов и Э.С. Кривчикова. – М., 2008. – Т. 2.
6. Сборник Законодательства РФ. – 2001. – № 48. – Ст. 4470.
7. Основы борьбы с организованной преступностью / Под ред. В.С. Овчинского, В.Е. Эминова, Н.П. Яблокова. – М., 1996.

Надійшла до редакції 23.05.2012

Ю.А. Чаплинська
кандидат юридичних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 343.98

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПІДГОТОВЧІ ЗАХОДИ ДО ПРОВЕДЕННЯ ОЧНОЇ СТАВКИ

Стаття присвячена дослідженню актуальних проблемних питань організаційного забезпечення проведення очної ставки. Розглянуто організаційно-підготовчі заходи до проведення очної ставки за участю підозрюваних і обвинувачених.

Ключові слова: організація, організаційне забезпечення, слідчі дії, очна ставка.

Статья посвящена рассмотрению актуальных проблемных вопросов организационного обеспечения проведения очной ставки. Рассмотрены организационно-подготовительные мероприятия проведения очных ставок с участием подозреваемых и обвиняемых.

Ключевые слова: *организация, организационное обеспечение, следственные действия, очная ставка.*

This article is devoted to consideration of actual problem questions of tactical supply of carrying out of confrontation. The author considered the organizational preparatory actions of carrying out of confrontations with participation of suspected and defendants.

Keywords: *organisation, organisation supply, investigatory actions, confrontation.*

Постановка проблеми. Очна ставка є найбільш поширеною та ефективною слідчою дією, за допомогою якої збирається інформація про злочин і злочинну діяльність певних осіб. Це обумовлюється високими інформативними можливостями очної ставки та надійністю, простотою і своєчасністю отримання результату. Водночас очна ставка є однією з найскладніших слідчих дій. З одного боку, складність слідчої дії визначається тим, що слідчий не володіє до моменту очної ставки вичерпними даними про особу злочинця і певною сукупністю доказів, що можна використати під час її проведення. З іншого боку, підозрювані (обвинувачені) не завжди зацікавлені у повному та всебічному розкритті й розслідуванні злочину, що не може не впливати на правдивість їхніх показань. Крім того, на потерпілих і свідків здійснюється негативний вплив з боку злочинців, що нерідко призводить до зміни їхніх показань. Зважаючи на це, успішне проведення очної ставки і отримання позитивних його результатів залежить від якості володіння слідчими знаннями про закони мислення, логічні методи і прийоми, закономірності психології та тактичні прийоми, що розроблені у криміналістиці.

Узагальнення слідчої практики показало, що очна ставка проводилася при розслідуванні таких злочинів: проти життя, здоров'я та статевої свободи особи – 81 %; учинених злочинними угрупованнями – 80 %; проти власності – 78 %; у сфері господарської діяльності – 51 %; проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності – 49 %; у сфері службової діяльності – 13 %. Однак, незважаючи на поширеність цієї слідчої дії, вона має досить низьку результативність. На сьогодні значний відсоток працівників слідчих підрозділів органів внутрішніх справ (71 %) вважає очну ставку неефективною і досить часто використовує її лише для підтвердження раніше даних показань учасників, тобто для їх закріплення. Такий підхід необґрунтовано звужує можливості очної ставки як способу отримання доказів з особистісних джерел. Ситуація, що склалася, з одного боку, обумовлена певною складністю і трудомісткістю при підготовці і проведенні

даної слідчої дії, а з іншого – недостатністю криміналістичних знань і професійних комунікативних умінь слідчого стосовно очної ставки. Отже, в організаційному забезпеченні очної ставки на сьогодні існує низка організаційно-тактичних проблем.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Загальна тактика очної ставки досить повно висвітлена вченими-криміналістами та процесуалістами у криміналістичній літературі. Зокрема, вагомий внесок у розробку наукових основ проведення очної ставки зробили такі відомі вчені-криміналісти та процесуалісти, як М.В. Бахарев, О.М. Васильєв, В.К. Весельський, Ф.В. Глазирін, А.В. Дулов, Л.М. Карнеєва, В.О. Коновалова, Є.Д. Лук'янчиков, М.І. Порубов, О.В. Соловйов, С.М. Стахівський, О.Р. Ратінов, В.М. Тертишник, К.О. Чаплинський, В.Ю. Шепітько та ін. Значущість проведених досліджень зумовлюється створенням ґрунтовної бази для подальших наукових пошуків удосконалення тактики провадження цієї слідчої дії, яка достатньо широко застосовується у правоохоронній практиці і є досить розповсюдженим способом збирання фактичних даних з особистісних джерел. Разом з тим на теперішній час відсутня комплексна розробка з тактичного забезпечення проведення очної ставки. Неповністю досліджено чинники, що впливають на ефективність проведення цієї слідчої дії. В літературі не розглядалися і не були піддані аналізу типові тактичні помилки слідчих, що впливають на результативність очної ставки.

Отже, **метою** цієї статті є висвітлення проблемних питань організаційного забезпечення очної ставки з урахуванням сучасних потреб слідчої практики.

Виклад основного матеріалу. У кримінальному судочинстві очна ставка відома як ефективний спосіб перевірки наявних і одержання нових доказів. У науковій літературі більшість вчених під очною ставкою розуміють слідчу дію, яка передбачає одночасний допит раніше допитаних осіб про обставини, відносно яких були надані істотно суперечливі показання [1, с. 25; 2, с. 284].

Що стосується законодавчого визначення, то відповідно до ст. 172 КПК України слідчий вправі провести очну ставку між двома раніше допитаними особами, у показаннях яких є суперечності. У проекті КПК визначення очної ставки залишається без змін (ст. 248 КПК). Можна погодитися з думкою Є.Д. Лук'яничова, що підставою для проведення очної ставки є наявність суттєвих протиріч у показаннях раніше допитаних осіб [3, с. 30].

Важливе місце в тактиці очної ставки посідають організаційно-підготовчі заходи до її проведення.

Добре організована очна ставка повинна проводитися активно, наступально, в максимально короткий проміжок часу, а керівний вплив

має бути спрямований на вирішення тактичних завдань [4, с. 201].

У науковій літературі автори неоднозначно підходять до визначення необхідних підготовчих заходів. Так, на думку Ю.В. Гавриліна, підготовка до проведення очної ставки повинна включати: вивчення раніше отриманих показань; з'ясування змісту протиріч; вивчення особи допитуваних; з'ясування обставин, що належить встановити; визначення послідовності допиту; вибір місця та часу проведення; підбір та систематизація доказів; формулювання питань та визначення їх послідовності [5, с. 51].

М.Г. Шурухнов додає до цього визначення місця, часу та способу виклику на допит; створення необхідної обстановки допиту; визначення кола учасників слідчої дії; визначення засобів фіксації слідчої дії; складання плану очної ставки [6, с. 389].

В.Ю. Шепітько виділяє встановлення взаємовідносин між допитуваними, визначення черговості допиту і тактичних прийомів слідчої дії [2, с. 284]. М.В. Салтевський акцентує увагу на створенні психологічного впливу на несумлінного учасника слідчої дії, зміцнення волевих якостей і позиції сумлінного допитуваного [4, с. 199].

Узагальнюючи погляди вчених та результати вивчення кримінальних справ, а також матеріали проведеного опитування працівників слідчих і оперативних підрозділів, можна дійти висновків, що до найбільш суттєвих організаційно-підготовчих заходів до проведення очної ставки можна віднести такі:

Вивчення матеріалів кримінальної справи дозволяє слідчому, насамперед, вирішити питання про доцільність проведення очної ставки. Цей захід дозволяє вивчити показання допитуваних, визначити ступінь їх взаємовідносин та сутність розбіжностей у показаннях, визначити перелік питань і їх послідовність, обрати найбільш ефективні прийоми слідчої дії.

Прийняття рішення про проведення очної ставки. Приймаючи рішення і визначаючи момент проведення очної ставки, потрібно враховувати характер показань, що підлягають перевірці, їх місце в системі інших доказів, а також психологічні якості її учасників та існуючі між ними стосунки [4, с. 200].

Слідчий повинен враховувати суттєвість протиріч, які містяться в показаннях. Якщо протиріччя в показаннях можна усунути іншими засобами з меншим тактичним ризиком, то очну ставку проводити недоцільно і слідчий повинен відмовитися від її проведення. Особливо це стосується проведення очних ставок між членами злочинних угруповань та їх лідерами. Нерідко адвокати клопочуть про проведення очних ставок із сумлінними її учасниками з метою надання психологічного впливу, з'ясування поінформованості слідчого та ін. Таку думку підтримують і 69 % працівників слідчих підрозділів, зазначаючи, що злочи-

нці клопочуть про проведення очних ставок з метою: негативного впливу на свідків і потерпілих – 72 %; передачі наявної інформації – 21 %; визначення ступеня поінформованості слідчого – 7 %.

При прийнятті рішення слідчий повинен піддати аналізу й оцінити зібрану інформацію та слідчу ситуацію, що склалася на певному етапі досудового розслідування. Не можна проводити очну ставку між двома особами для «закріплення» їхніх показань, які не містять протиріч. Ніякого доказового значення така очна ставка не має. Існує неправильна тактика проведення очної ставки, при якій слідчий у присутності її учасників лише зачитує їхніх показання, які раніше отримані при їх допиті. Значення очної ставки полягає саме в одночасному допиті двох осіб, у показаннях яких є суперечності.

Визначення часу і місця проведення очної ставки. Проведення очної ставки повинно мати раптовий характер. Будь-яке зволікання з проведенням слідчої дії може призвести до зниження можливості отримання позитивних її результатів. Звідси, правильне визначення часу проведення очної ставки відіграє важливу роль у її підготовці. Вивчення кримінальних справ, за якими проводилися очні ставки, дозволило дійти висновку, що їх результативність напряду залежить від часу та раптовості проведення. Чим більше часу минало з моменту виникнення необхідності проведення очної ставки, тим меншою була її результативність. Будь-які невиправдані зволікання з її проведенням тягнуть за собою отримання неправдивих показань або взагалі відмову від їх надання.

Очна ставка проводиться за місцем проведення досудового розслідування або за місцем утримання підозрюваного чи обвинуваченого.

Під час проведення очної ставки слідчий має вжити заходів із тим, щоб про час й місце її проведення знало якомога менше осіб. В одних випадках її доцільно провести безпосередньо після допиту особи, в показаннях якої з'ясувалися суттєві суперечності, перш ніж допитані встигнуть зустрітися та погодити подальші показання. В інших випадках, навпаки, не слід поспішати з очною ставкою, щоб уникнути передчасної поінформованості допитуваних про характер показань один одного. Наприклад, передчасна поінформованість обвинуваченого про зміст показань його співучасника або свідка, очевидно, не допомагає успіху розслідування [7, с. 124-125].

Встановлення обставин, які підлягають з'ясуванню. Предметом очної ставки є обставини, з приводу яких виникли істотні суперечності в показаннях раніше допитаних осіб. Слідчий повинен визначити коло питань, які підлягають з'ясуванню, і завчасно сформулювати запитання та визначити їх послідовність. Особливо уважно необхідно підійти до формулювання запитань. Спочатку необхідно з'ясувати загальні запитання, а далі, з метою їх уточнення і деталізації обставин,

підготувати уточнюючі та контрольні запитання.

Проведення додаткового допиту. За необхідності слідчий може провести додатковий допит для з'ясування тих чи інших обставин, що мають значення для справи. Кожен з учасників може бути перед очною ставкою повторно допитаний, якщо в їхніх показаннях є протиріччя, прогалини або неточності. Однак не можна допит, на думку І.Ф. Пантелєєва, перетворювати на «репетицію» перед очною ставкою [8, с. 337-338]. Неприпустимо готувати учасників до очної ставки, рекомендувати, наприклад, «впевнено триматись», «активно викривати» тощо.

Визначення осіб, між якими буде проведена очна ставка, та черговості їх допиту. Під час цього заходу слідчий повинен враховувати можливість допитуваних осіб впливати один на одного з урахуванням позитивних і негативних якостей, «слабких місць», нестійкості психіки та ін. Необхідно прогнозувати можливість зміни показань.

Аналіз правоохоронної практики та узагальнення поглядів учених дозволяє зробити висновок, що недоцільно проводити очну ставку:

- між особами, які дають завідомо неправдиві показання;
- між співучасниками злочинів на первинному етапі розслідування. Це обумовлено тим, що злочинці можуть, скориставшись навіть короткочасним контактом, обрати загальну лінію поведінки;
- між обвинуваченими, які частково визнають свою вину і схильні змінити показання або негативно вплинути на інших учасників;
- між особами, які намагаються взаємоузгодити свої позиції або передати один одному певну інформацію;
- між особами, із яких той, хто дає правдиві показання, перебуває у матеріальній, родинній або іншій залежності від іншого учасника;
- коли один із учасників очної ставки відмовляється давати показання у присутності іншої особи.

У наведених випадках слідчим недоцільно йти на тактичний ризик, а необхідно замінити одні дії або засоби на інші.

Важливим тактичним заходом у підготовці до проведення очної ставки є вибір її учасника, який даватиме показання першим. На це вказують і працівники слідчих підрозділів. Так, 79 % стверджують, що правильне визначення черговості дачі показань сприяє отриманню доказів та схилення несумлінного учасника до дачі правдивих показань.

У науковій літературі справедливо зазначається, що першою надають можливість висловитися особі, яка, на думку слідчого: дає правдиві показання, що відповідають дійсності і викривають підозрюваного у злочинній діяльності; наполягає дати показання у присутності іншої особи; показання якої підтверджуються іншими матеріалами справи.

У науковій літературі висловлюються думки і про можливість надання права першим давати показання несумлінним учасникам очної ставки [6, с. 390; 4, с. 199].

Проаналізувавши слідчу практику і погляди вчених, необхідно зазначити, що несумлінного учасника очної ставки доцільно допитувати першим у таких випадках коли:

- у слідчого є впевненість, що сумлінний учасник очної ставки чітко дотримується займаної позиції і не піддається негативному впливу;
- слідчий вважає, що сумлінний учасник, почувши неправду, більш повно і аргументовано обґрунтує свою позицію;
- показання несумлінного учасника можуть настільки обурити іншого допитуваного, що він повідомить слідству нові відомості;
- несумлінний учасник просить про це, маючи на меті схилити до зміни показань на свою користь, а слідчий впевнений у протилежному і має намір використати ситуацію для одержання правдивих відомостей;
- слідчий знає про намір несумлінного учасника використати очну ставку для впливу на іншого допитуваного, але при цьому впевнений у неспроможності таких намагань і планує використати таку ситуацію для отримання достовірних показань.

Надання права несумлінному учаснику очної ставки відповідати на запитання першим повинно здійснюватися слідчим у виняткових випадках. Опитування слідчих з цього приводу дозволяє дійти висновків, що: 88 % вказують на неприпустимість допитувати першим несумлінного учасника; 12 % допускають таку можливість, але винятково з тактичних міркувань слідчого.

Добір учасників для проведення очної ставки. До основних учасників очної ставки можна віднести особу, яка проводить слідчу дію, та двох раніше допитаних осіб, в показаннях яких є протиріччя. Очна ставка проводиться між ними у будь якій конфігурації, у тому числі й між учасниками, які мають однаковий статус. З метою запобігання негативному впливу на сумлінного учасника очної ставки або обміну інформацією для погодження у займаній позиції до слідчої дії доцільно залучати працівників оперативних підрозділів, які здійснюють спостереження за поведінкою допитуваних.

Психологічна підготовка учасників очної ставки. До проведення очної ставки слідчий повинен повідомити сумлінних учасників слідчої дії про можливі складнощі психологічного характеру (погрози, компрометація), що можуть виникнути під час її проведення, та надати рекомендації, які дозволять запобігти негативному впливу.

На думку П.Д. Біленчука, В.К. Лисиченка і Н.І. Клименко, слідчий повинен забезпечити психологічну готовність учасників до проведення очної ставки, якої особливо потребують потерпілі та свідки, які вперше залучаються до сфери кримінального процесу і можуть неадекватно зреагувати на спілкування з підозрюваним, внаслідок чого мета очної ставки не буде досягнута. У необхідних випадках, для уточнення показань осіб, у яких є суперечності, слідчий може їх додатко-

во допитати перед проведенням очної ставки [9, с. 334]. Попередня психологічна підготовка посилює вольові якості сумлінного учасника очної ставки з метою запобігання негативному впливу.

Слідчим необхідно враховувати, що очна ставка може мати і негативний вплив на сумлінних її учасників. Під час її проведення учасники з різним процесуальним статусом знаходяться в межах візуального спостереження один відносно одного і мають можливість психологічного впливу своєю поведінкою, жестами, інтонацією. Свідки, потерпілі, спостерігаючи таку поведінку обвинуваченого, який дає неправдиві показання, під час реалізації слідчим повноважень щодо провадження очної ставки не розуміють, чому слідчий «дозволяє» такі показання, відчують сумніви в своїх показаннях, зневіру в правосудді, яке вони пов'язують не тільки з повноваженнями суду, а й з повноваженнями слідчого і прокурора. У такій ситуації, на думку М.С. Городецької, вони спостерігають безкарність обвинуваченого, який говорить неправду [10, с. 122].

Визначення та підготовка технічних засобів фіксації очної ставки. Використання технічних засобів є досить ефективним під час проведення слідчої дії за участю іноземців, осіб з фізіологічними вадами, оскільки дозволяє перевірити правильність і повноту перекладу та усунути недоліки. Так, опитування працівників слідчих підрозділів дозволяє зробити висновок, що при проведенні слідчої дії слідчі далеко не завжди (9 %) використовують технічні можливості. Аналіз кримінальних справ свідчить, що відеозапис проводився у співвідношенні 1 на 290 справ.

Складання плану очної ставки. Планування слідчої дії повинно передбачати: формулювання запитань, які будуть застосовані під час допиту; визначення черговості допиту; визначення тактичних прийомів очної ставки; створення умов, які повною мірою забезпечуватимуть безпеку її учасників. Однак опитування слідчих свідчить, що жодний з опитаних не складав плану очної ставки, 3 % обмежувалися чорновими нотатками.

Висновок. Підсумовуючи, необхідно зазначити, що загальна поведінка підозрюваних і обвинувачених, як правило, спрямована на зменшення своєї ролі у вчинених злочинах, приховування минулої злочинної діяльності. Вони впливають на стійкі позиції потерпілих та свідків, затягують терміни досудового слідства, створюють перешкоди розслідуванню, тому проведення між ними очних ставок є найвідповідальнішою слідчою дією. Звідси, проведення очних ставок з такою категорією осіб багато у чому залежить від правильного та ефективного володіння й оперування слідчими тактичними прийомами і застосування їх на практиці. Неналежна підготовка до проведення очної ставки тісно пов'язана з ризиком можливої зміни правдивих показань сумлінного учасника, відмови від дачі показань або розголошення даних слідства. Невиправда-

не зволікання з провадженням очної ставки може призвести до втрати фактору раптовості, який сприяє успішному досягненню мети слідчої дії [11, с. 275]. Тактично грамотно проведена очна ставка, навіть якщо в її ході і не вдалося подолати істотних суперечностей у показаннях, повинна справити на несумлінного учасника психологічний вплив, розхитати його установку на неправду, допомогти слідчому перевірити правдивість показань учасників, глибше вивчити їх психологічні якості, розробити нові напрямки розслідування.

Бібліографічні посилання

1. *Стахівський С.М.* Слідчі дії як основні засоби збирання доказів: Науково-практичний посібник. – К., 2009.
2. Криміналістика: Підручник для студентів юрид. спец. вищих закладів освіти / Кол. авт.: Глібок В.М., Дудніков А.Л., Журавель В.А. та ін. / За ред. В.Ю. Шепітька. – К., 2001.
3. *Лукьянчиков Е.Д.* Особенности расследования преступлений несовершеннолетних: Учебное пособие. – К., 1990.
4. *Салтевський М.В.* Криміналістика: Підручник. У 2-х ч. Ч. 2. – Х., 2001.
5. *Гаврилин Ю.В.* Криминалистическая тактика и методика расследования отдельных видов преступлений в определениях и схемах: Учебное пособие. – М., 2004.
6. *Шурухнов Н.Г.* Криміналістика: Учебник. – 2-е изд., исправл. и доп. – М., 2008.
7. *Лісогор В.Г.* Криміналістичне забезпечення збереження таємниці досудового слідства: Наук.-практ. посібник. – Дніпропетровськ, 2005.
8. Криміналістика: Учебник / Под ред. И.Ф. Пантелеева, Н.А. Селиванова. – М., 1984.
9. *П.Д. Біленчук, В.К. Лисиченко, Н.І. Клименко та ін.* Криміналістика: Підручник. / За ред. П.Д. Біленчука. – 2-ге вид., випр. і доп. – К., 2001.
10. *Городецька М.С.* Кримінально-процесуальна компетенція слідчого органів внутрішніх справ : монографія ; за наук. ред. д-ра юрид. наук, доц. Л. М. Лобойка. – Дніпропетровськ. – 2010.
11. *Чаплинський К. О.* Тактичне забезпечення проведення слідчих дій : монограф. – Дніпропетровськ, 2011.

Надійшла до редакції 18.06.2012

О.В. Шамара

кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
(Національна академія Служби безпеки України)

УДК 343.34

НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ: МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Висвітлено проблемні питання протидії терористичній діяльності, за результатами аналізу антитерористичного законодавства України запропоновано конкретні шляхи його вдосконалення.

Ключові слова: *терористична діяльність, тероризм, ідеологія тероризму, антитерористичне законодавство, протидія терористичній діяльності, боротьба з тероризмом.*